

[Helge Mortensen]

Der kunne være et økonomisk element i dette, som burde overvejes, men det har i hvert fald tidligere været sådan, at det er relativt dyrere at rense på decentrale kraftvarmeværker, end det er at rense på de centrale kraftvarmeværker, og derfor mener jeg heller ikke, at økonomien kan være en hindring for dette synspunkt.

Ahlmann-Ohlsen (KF):

Det Konservative Folkeparti støttede dette lovforslag i sidste samling, så det vil ikke komme som den store overraskelse, at vi også støtter genfremsættelsen af forslaget med dets justeringer. Man kan sige, at forslaget har en lang forhistorie, som vidner om, hvor optaget vil bl.a. her i landet er og har været og fortsat vil være af problemer med udledning af svovldioxid og kvælstofoxider.

Med dette forslag lægges der op til, at ministeren hvert fjerde år fastsætter kvoter for SO₂- og NO_x-udslippene for en 4-årig periode, og det er en udvidelse i forhold til SO₂-loven, hvor kvoterne var 1-årige, en udvidelse, som efter vores opfattelse åbner for en langsigtet og fremadrettet planlægning.

Det er jo store tal, vi taler om. Man kan næsten se de store skorstene med den sorte, ilde lugtende røg for sig eller smoggen, den tykke dyne af røg over de større byer. Derfor er de kraftige reduktioner, som der lægges op til med dette lovforslag, også nødvendige.

Den type forurening, vi taler om i dag, er jo et grænseoverskridende miljøproblem, og vi glæder os over, at Danmark med dette forslag lever op til de internationale aftaler, som vi allerede har indgået. Vi kan konstatere, at det internationale miljø samarbejde i hvert fald på dette område synes at fungere ganske tilfredsstillende.

Nogle af de lande, som har haft og stadig har de store problemer med udledning af svovldioxid og kvælstofoxider, er de østeuropæiske nabolande. Vi kan med aftalen om begrænsning af NO_x-emissionen i ECE-regi konstatere, at også Østlandene trods alt har forstået budskabet om, at grænseoverskridende forurening skal løses i fællesskab. For vi må ikke glemme, at f.eks. Polen i et af sine store industriområder har et svovldioxidudslip, der årligt er næsten 10 gange så stort som det samlede udslip i hele Danmark.

Der er naturligvis ingen tvivl om, at der er nogle, som gerne ser, at vi reducerer SO₂- og NO_x-udslippene hurtigere, men vi er nødt til at have industrien med os. For så vidt angår rensning af NO_x har netop industrien tilkendegivet, at tidsfaktoren er meget afgørende, hvis dansk teknologi skal have en mere fremtrædende plads.

Der skal ikke være tvivl om, at Det Konservative Folkeparti hilser lovforslaget velkommen endnu en gang. Vi betragter det som et stort skridt i den rigtige retning. Vi er med dette forslag i mere end én forstand gået ind i det næste århundrede.

Leif Hermann (SF):

Jeg skal forsøge at gøre det rimelig kort, da dette lovforslag jo er en genfremsættelse af et forslag, som vi behandlede den 28. januar i år. Jeg kan derfor også i vidt omfang henvise til de bemærkninger, jeg som SF-ordfører kom med ved den førstebehandling.

Der er dog et par ting, jeg synes skal trækkes frem ved denne behandling. Det er bl.a. det forhold, at vi siden den 28. januar har været vidne til et sammenstød mellem miljøbeskyttelsesloven og den forsøringslov, der er gældende, indtil vi får den lavet om med dette forslag, og det er sagen vedrørende Vestkraft i Ribe, hvor ministeren – eller også er det Miljøstyrelsen – har sagt, at det er kvoteloven, der går forud for miljøbeskyttelseslovens regler.

Det problem søger ministeren at klare i bemærkningerne til lovforslaget ved at sige, at den regionale og langtransporterede SO₂- og NO_x-forurening er noget, der skal klares af kvoteloven, mens nærmiljøet skal klares af kapitel 5-godkendelserne. Det er vistnok miljømæssigt set en noget ejendommelig form for sondring, ministeren her anlægger. Jeg tror ikke, at den på længere sigt kan holde. Vi må altså bruge udvalgsarbejdet til at bringe en overensstemmelse mellem disse to love ind i lovgivningen.

Jeg mener selv, at det vil være forholdsvis enkelt at bringe den overensstemmelse ind ved at sige, at da vi nu står over for mulighederne for at anvende den rene teknologi, der findes på markedet, sådan som hr. Helge Mortensen har nævnt det, må det uden videre være muligt også at anvende miljøbeskyttelseslovens regler på dette område, især – hvis jeg igen skal henvise til, hvad hr. Helge Mortensen sagde – når det